

מ"ת 26297/11/19 - מדינת ישראל נגד חאלד מסעודיין, אוריאן ראובן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 26297-11-19 מדינת ישראל נ' מסעודיין(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד הדס עמר מפמ"ד
המשיבים	1. חאלד מסעודיין (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן 2. אוריאן ראובן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד שחר חצרוני

החלטה

מדובר בבקשה למעצר עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "החוק").

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977; ניסיון לאספקת סם - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה") + סעיף 25 לחוק העונשין. למשיב 1 יוחסה בנוסף גם עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה.

על פי עובדות כתב האישום בין המשיבים קיימת היכרות מוקדמת. תואר כי עובר לאירוע המתואר בכתב האישום, קשרו המשיבים קשר לעשות פשע, במסגרתו משיב 1 ימכור למשיב 2 סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות מסחרית. (להלן: "הסם" ו-"העסקה"). במסגרת הקשר האמור ולשם קידומו, ביקש משיב 2 ממשיב 1 ביום 23.10.19 שיארגן לו 100 גרם מהסם. לפני השעה 20.30 נסע המשיב 1 ברכב שכור לפגוש את המשיב 2 ולהעביר לו על פי סיכומם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל שלא פחת מ-99.25 גרם. צוין כי את הסם החזיק ברכב, שלא לצריכתו העצמית וללא היתר כדיון. בהמשך באותו יום סמוך לשעה 20.39, התקשר המשיב 2 למשיב 1 ושינה את מקום המפגש ביניהם בעיר ראשון לציון מחשש להימצאות שוטרים במקום. בסמוך לשעה 21.17 בעוד משיב 2 ממתין למשיב 1 במקום המפגש החדש, נעצר משיב 1 במסגרת פעילות משטרתית יזומה. בחיפוש שנערך ברכב נמצא סם הרואין בכפפת גומי בתוך משענת הכיסא שליד הנהג.

ב"כ המבקשת טענה כי בעניינם של המשיבים קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות להם בכתב האישום כאשר בין היתר הראיות מבוססות על שיחות שהתקיימו ביום האירוע בין משיב 1 למשיב 2. עוד טענה כי ניכר מהשיחות כי משיב 2 יצר קשר עם משיב 1 כדי שימכור לו באותו יום 100 גרם קוקאין. לדבריה

בהמשך השיחות משיב 2 שינה את מקום המפגש ביניהם בשל החשש להימצאות שוטרים במקום שקבעו. לטענת המבקשת בתיק החקירה מצויים גם דוחות השוטרים המעידים על תפיסת סם הקוקאין שנמצא מוסלק בתוך משענת הכיסא שעל יד הנהג עטוף בניילון שקוף בתוך כפפת גומי. ; חוות דעת מז"פ בנוגע לסמים. ; דוחות עוקבים - שתצפתו על משיב 2 בעודו ממתין למשיב 1 במקום המפגש שקבעו להיפגש. לטענתה גרסתו משיב 1 בחקירותיו לפיה טען כי מדובר ברכב שכור ולא ידע על הימצאותם של הסמים ברכב, נבדקה והופרכה.

ב"כ המבקשת טענה כי נגד המשיבים קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק, היות וקיים יסוד סביר לחשש שיסכנו את ביטחון הציבור. לטענת המבקשת חשש זה נלמד מהתנהגותם של המשיבים שקשרו קשר לסחור בסם מסוג קוקאין בכמות מסחרית ורק בשל מעצרם לא יצאה העסקה לפועל. בנוסף, טענה ב"כ המבקשת כי למשיב 1 רישום פלילי משנת 2008 בגין עבירות אלימות, שהתיישן.

עוד טענה ב"כ המבקשת כי נגד המשיבים קמה חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק שהנטל להפריכה מוטל על המשיבים.

ב"כ המבקשת ביקשה לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב 1 טען כי מדובר במשיב צעיר בן 27, נעדר עבר פלילי למעט תיק נוער משנת 2008, שהתיישן ואינו קשור לעבירות סמים. לדבריו מדובר במעצרו הראשון של המשיב שהנו אדם נורמטיבי אשר עובד באופן מסודר, אשתו הרה ואמורה ללדת בקרוב את ילדם הראשון.

ב"כ המשיב 1 הפנה לבש"פ 6729/14, שם לדבריו נתפס אדם עם סם - 100 גרם קוקאין, ברכב, בנתונים דומים למקרה דנן, אולם שם שמר הנאשם על זכות השתיקה. התסקיר בעניינו היה שלילי, ולמרות זאת ביהמ"ש העליון קבע כי יש לקבל תסקיר נוסף.

ב"כ המשיב ביקש להורות על שחרורו של המשיב 1 לחלופת מעצר ולחלופין להורות על קבלת תסקיר נוסף.

ב"כ המשיב 2 טען כי לא מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות לציבור בעניינו של המשיב 2. לדבריו בקשת המעצר בעניינו של המשיב 2 הנה בקשה קיצונית אשר עומדת בסתירה מוחלטת לחוק ולפסיקה הנוהגת, לפיהם לא ניתן לעצור מבלי לבחון שחרורו. עוד טען הסנגור כי במקרה זה ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב. לדבריו המשיב 2 יצא מן הארץ יום לאחר חקירתו של המשיב 1 למסיבת רווקים ולא ניסו לעצור בעדו. לכן טען כי לא ניתן לטעון כי לאחר חזרתו לארץ קיימת מסוכנות מצד המשיב.

ב"כ המשיב הפנה לבש"פ 27/15, שם לדבריו נקבע שאין להסתמך באופן אוטומטי על שירות המבחן.

לדברי הסנגור מוצעות כים שלוש מפקחות, אשר אחת מהן היתה עד לאחרונה מפקחת על בנה לאורך תקופה לא מבוטלת, ולא היתה כל תקלה. לדבריו מדובר במפקחות רציניות.

הסנגור הוסיף וטען כי מדובר במשיב צעיר כבן 20 נעדר הרשעות קודמות, על כן ביקש להורות על שחרורו

דיון והכרעה

המשיב 1 - במהלך הדיון שבפניי הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה

כנגד המשיב עומדות ראיות לכאורה לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ונסיון לאספקת סם והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, וכל זאת בנוגע לסם מסוג קוקאין במשקל של כ-100 גרם.

כידוע, על פי הפסיקה, "מי שיש נגדו ראיות לכאורה להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." (ראה בש"פ 4305/09, גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל).

יחד עם זאת, מדובר בעניינו במשיב בן 28, שאין לחובתו עבר פלילי רלוונטי. בבש"פ 5654/13, נקבע כדלקמן: "על אף קיומה של עילת מעצר בגין מסוכנות, יש לבחון האם ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של נאשם היא פחותה, כמצוות סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים".

בנסיבות האמורות לעיל, ובעיקר לאור גילו של המשיב ועברו הפלילי, מצאתי שראוי יהיה שיוגש בענינו תסקיר שירות המבחן בטרם תינתן החלטה סופית בעניין מעצרו.

המשיב 2 - במהלך הדיון שבפניי הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה.

מדובר במשיב כבן 20, שהוא חסר עבר פלילי.

כנגד המשיב עומדות ראיות לכך שקשר קשר, והיה חלק מנסיון לקבלת סם מסוג קוקאין במשקל של כ-100 גרם.

כפי שצוין לעיל, בדרך כלל דינם של המעורבים בעבירות סמים להיעצר עד תום ההליכים, ושחרור הוא החריג. יחד עם זאת, בעניינו, מדובר במשיב שהוא כאמור כבן 20 בלבד, והוא חסר כל עבר פלילי.

יצוין, כי לא מצאתי בעובדה שמעצרו של המשיב נערך מס' שבועות לאחר תפיסת הסם, כעובדה שתשנה באופן משמעותי את ההתיחסות למסוכנותו, וזאת בין היתר מאחר וקיבלתי לענין זה את טענת ב"כ המבקשת שהעיכוב במעצרו של המשיב נבע משיקולי חקירה ומשיקולים רלוונטיים אחרים.

יחד עם זאת, מאחר ומדובר במשיב כבן 20 שהוא חסר עבר פלילי, יהיה בכל זאת מקום לבחון שחרורו לחלופת מעצר.

במהלך הדיון שבפניי הוצגה חלופת מעצר בביתו של המשיב, כאשר מפקחת אחת היא אמו, מיטל אלון, ,

ומפקחת נוספת, הגב' שירה קקוב, הינה בעלת עבר פלילי בעבירות סמים, שהיתה מפקחת על בנה בחלופת מעצר בגין תיק של סחר בסם שנפתח כנגדו.

בנסיבות האמורות, לאור משקל הסם המעורב בעבירה, טיב החלופה המוצעת מבחינת זהות הערבים ומיקום החלופה, לא מצאתי לנכון לקבוע שניתן יהיה לשחרר המשיב בטרם הוגש בעניינו תסקיר שירות המבחן.

סוף דבר

לאור זאת, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקירו בעניינם של שני המשיבים עד ליום 30.12.19.

נקבע לדיון בפניי ליום 31.12.19 שעה 15:00.

החלטה זו תועבר על ידי המזכירות לשירות המבחן ולצדדים .

ההחלטה תועבר גם לשב"ס שיביאו המשיבים לדיון שנקבע ליום 31.12.19.

ניתנה היום, יג' בכסלו תש"פ, 11 בדצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

אריאל חזק, שופט